

تجاوز پاکستان و خاموشی دولت افغانستان را تقبیح میکنیم!

دولت افغانستان یعنی فیل مارشال محمد قسیم فهیم و دار و دسته شورای نظار و جمعیت اسلامی برای بزرگداشت از ترور برهان الدین ربانی حکمران قبلی کابل و رئیس کنونی شورای جنگ و بی امنیتی!! سه روز ماتم ملی را در افغانستان اعلان کردند.

با اعلان کردن سه روز ماتم ملی، همه ارگان های اجرائی و قضائی و تقنینی حتی اقتصادی دولت فلج ساخته شد، و بنابر این اقدام نه تنها به مردم و دولت صد ها میلیون افغانی ضرر رسید، بلکه به پاکستان دشمن دیرینه افغانستان فرصت آنرا میسر ساخت که از یکطرف بار دیگر حملات توپخانه خود را به خاک افغانستان آغاز کند و از جانب دیگر همه لاری های مواد ارتزاقی مردم کابل را در سرحد تورخم متوقف سازد. زیرا که ظاهرآ همه مدافعین سرسپرده خاک و تمامیت ارضی کشور ما مصروف ماتم و سوگواری برهان الدین ربانی، رهبر اخوانیان افغانستان و دشمن دیموکراسی و ترقی و تحول جامعه بودند!

در اینجا سؤالی مطرح میگردد که اگر قتل ملا ربانی توسط افراطیون مذهبی به شهادت او تعبیر میگردد، آیا قتل ۶۵ هزار انسان بیگناه شهر کابل که در جنگ های قدرت طلبی تنظیم های جهادی به سرکردگی همین ربانی، سیاف، مسعود و حکمتیار و رشید دوستم و محسنی و محمدی و کریم خلیلی در سال ۱۹۹۲م از طرف آنها و بدستور آنها کشته و نابود شدند، چرا نام شهید بخود نگرفتند، مگر آنها مرتد بودند که حق یک روز ماتم ملی را در این سرزمین نداشتند؟ طبیعاً که داشتند، ولی رهبران تنظیمهای جهادی ساخت پاکستان که عامل و مسبب اصلی این کشتار ها بودند از شرم ملت و رسوائی و بی کفایتی خود در برابر تاریخ نمی خواهند که از شهادی بیگناه کابل چنین یاد بودی صورت بگیرد.

این رهبران حتی برای یک و نیم میلیون شهدای راه آزادی و نجات افغانستان از چنگال قشون سرخ شوروی سابق نیز کدام روز ماتم ملی اعلام نکردند، اما برای بزرگ نمائی جباران تاریخ و خونریزان چنگیز صفت خویش هفته ای را بنام (هفته شهید) می خوانند و به رجز خوانی و ثناگوئی و دروغ پراگنی می پردازند و با ریختن اشک تمساح میخواهند دستان آلوده بخون شان را پاک کنند، حالآنکه تاریخ فریب هیچ دروغ و گزافه گوئی را نمی خورد، و هر که را که بی موجب خون هموطن خود را ریخته باشد، رسوا میکند و به نسل های آینده می سپارد.

گفته می شود که داد و فریادیکه عبدالله عبدالله و امرالله صالح بر سرنعلش ربانی براه انداختند و شعار انتقام خون ربانی را از پاکستان میدادند، چند ساعت بعد در همان روز توپخانه پاکستان شروع به آتش باری از آنسوی خط دیورند بر مناطق این سوی خط دیورند نمود و نیروهای پاکستانی به مردم و لاییت نورستان نیز هوشدار دادند که منطقه را ترک گویند والا در زیر آتش توپخانه آنها نابود خواهند شد. آیا میتوان سؤال کرد که اکنون کجاست امرالله صالح و عبدالله عبدالله تا پیروان استاد ربانی و هواداران خود را برای انتقام گیری از پاکستان، امر مارش بسوی سرحدات شرقی کشور بدهند؟؟

اکنون که بار دیگر پاکستان، این دشمن افغانستان و پرورش دهنده افراطیون جنایتکار بر خاک مقدس ما حمله ور شده است، پارلمان و نماینده های مردم در آن، بجای آنکه در فکر دفاع از تمامیت ارضی کشور باشند، بدبختانه در کشمکش های داخلی و داد و گرفت های خود مصروف اند و تا کنون برای دفاع از منافع علیای کشور حاضر به ترتیب یک جلسه عمومی و مشترک نشده اند تا در قبال تجاوز پاکستان عکس العملی از خود نشان بدهند، در حالی که دفاع از حفظ تمامیت ارضی، دفاع از حیات اتباع کشور برای آنها و دولت از عمده ترین مکلفیت ها بشمار می آید.

دولت افغانستان باید برای جلوگیری از تجاوزات نیروهای پاکستانی در سرحدات شرقی خود اقدام نماید. شاید هیچ موردی مهم تر از این نباشد که مردم و اتباع افغانستان در مناطق شرقی کشور هدف حملات خصمانه پاکستانی ها قرار گرفته و از بین می روند و یا مجبور به ترک خانه و کاشانه خود می شوند. مردم دلیر کمر و نورستان و ننگرهار بار ها با رسانه های جمعی داخلی خاطر نشان کرده اند که یا دولت از عزت و شرف و حیات آنها دفاع کند و یا به مردم محل اجازه بدهد تا خود به کوه ها صعود کنند و از هستی و منافع وطن خود در برابر دشمن دفاع

نمایند، ولی بدبختانه که در کابل دولتی سخت محافظه کار و نوکر صفت و بی کفایت بر سر کار است که مصروف پر کردن جیب های خود از کمک های جامعه جهانی است، و اصلاً در فکر امنیت و دفاع از تمامیت ارضی کشور نیست، زیرا که مهره های پاکستانی در سطوح عالی دولت جا به جا شده اند که هرگونه تصمیم به نفع منافع ملی را از حامد کرزی گرفته است.

بنابراین من بتاسی از ندای برحق و به موقع همکار دایمی این پورتال (جناب اعظم سیستانی مؤرخ شهیر و دانشمند کشور) تجاوز پاکستان بر حریم مقدس کشور و سیاست جبن و بی تفاوتی دولت افغانستان را در برابر این تجاوز محکوم می کنیم و از همه اقشار آگاه و دانای کشور تمنی می کنیم تا این تجاوز را با سرعت و شدت بیشتر محکوم نمایند و نفرین و انزجار خود را به دولت مردان فاسد و جبون افغانستان اظهار و ابراز می نمایند.

ختم